

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

8814 m... ..

UTGIFVEN GENOM FREDRIKA-BREMER-FÖRBUNDET AF FÖRENINGEN DAGNY

N:r 18. Stockholm den 1 Maj 1913 6:e årg.

Prenumerationspris: 1/2 år.. kr. 4: 50 1/2 år.. kr. 2: 50 3/4 .. " 3: 50 1/4 .. " 1: 25 Lösnummer 10 öre. Prenumeration sker såväl i landsorten som i Stockholm å närmaste postanstalt eller bokhandel.	Redaktion: Klarabergsgatan 48, två tr. Telefoner: Allm. 63 53. Riks- 122 85. Utgifningstid hvarje torsdag.	Redaktör o. ansvarig utgifvare: ELLEN KLEMAN. Mottagningstid: kl. 11—12. Sthlm 1913, F. Englunds Boktr.	Expedition och Annonskontor: Klarabergsgatan 48, två tr. Post- och telegrafadress: DAGNY, Stockholm.	Annonspris: 15 öre per mm. Enkel spaltbredd 50 mm. Marginalannons under texten 15 mm:s höjd per gång 10: —. Rabatt: 5 ggr 5 %, 10 ggr 10 %, 20 ggr 20 %, 50 ggr 25 %. Annons bör vara inlämnad senast måndag f. m.
---	--	--	--	--

Tersites' skägg.

Fredrika Bremers Hertha drömde, att hon vände sig till de lärda och visa på jorden för att af dem få veta hur den förbannelse skulle lösas, som hvilade öfver hennes och hennes medsystrars lif. Det var en viktig fråga för Hertha.

På sin vallfärd kom hon till det land, där det talades tyska. De lärda och visa männen där hade just en stor generalförsamling för att rådslå om viktiga ting. Det var ju som beställt för Hertha.

Hon lät vaktmästaren anmäla sig som en mänska, som sökte befrielse för en förtryckt del af mänskligheten.

Men se, de lärda och visa männen höllo på att afhandla — Tersites' skägg. Det var en mäktig viktig fråga för dem. Homeros hade ej beskrifvit det fullt klart, hans ord kunde tydas på olika sätt. Diskussionen tänjde ut sig, allt om Tersites' skägg.

Men vaktmästaren stod där med Herthas bud — befrielse — mänskligheten!

Hvad är det, sade de lärda, — hvad angår det oss? Och hur vågar hon komma med så alldagliga saker till en församling, som sysslar med Tersites' skägg! Man var allvarligt schockerad. Visa ut mänskan! Det var då höjden af dumdristighet och taktlöshet!

Hertha gick. Ti'1 andra, nya församlingar af män, som alla afhandlade Tersites' skägg.

Herthas dröm var ej så fantastisk, som det först kan

tyckas. År 1846 hade fru Fredrika Svedbom besökt Jena. Hvad höll man väl på med vid det intressanta filologmötet, som då pågick där? Tersites' skägg! Förgäfves väntade fru Fredrika på professor Lindners utlovade föredrag i en fråga af allmänt och mänskligt intresse, barnens bildning eller något liknande. Nej, gubben Döderlein drog och slet i Tersites' skägg, timme efter timme, han skulle kunnat hålla på till sin död. Nu tog det i hvilket fall som helst hela "Sitzungen". Och nästa dags med! Fru Fredrika blef utom sig. Första dagen hade hon dock "medlidande med gubbarna", men andra dagen hade hon blott "förakt och vrede för dem".

Helt säkert ha Fredrika Bremer och fru Fredrika, de båda goda vännerna, mera än en gång språkats vid om denna famösa episod. En tillfällighet var det visserligen icke, att Herthas tyskar diskuterade Tersites' skägg. Fru Svedboms bref om Jena till sin "älskade mamma" i Norrländska släktprofiler ger oss visshet därom.

Och diskussionen tänjer ut sig genom tiderna. I riks-, kommunal- och andra församlingar ventileras frågan med en grundlighet, som inte lämnar något öfrigt att önska. Engelska parlamentet talar i timmar om rusin och korinter, om ohyra, om gatubelysning den dag, då det ej har någon tid för kvinnornas rösträttsbill.

På andra håll är det andra små, små frågor, som

afsiktligt eller oafsiktligt ta bort tiden från de stora, mänskliga.

Litet emellanåt skicka vi kvinnor vaktmästaren in i männens församlingar med bud om att det finns människor, som vänta på att få sina förhållanden ordnade.

Hvad vill de? Vi håller på med Tersites' skägg, svara de stora och lärda männen.

L. K. P. R. och Ungsvenska förbundet.

Ungsvenska förbundets beslut att igångsätta en motagitation mot rösträttsföreningarnas planerade opinionsyttring, hvilket redan i förra numret af vår tidning berördes af grevinnan Louise Stenbock, har kommit Landsföreningens för kvinnans politiska rösträtt verkställande utskott att inbjuda Ungsvenska förbundet till diskussion af frågan på ett offentligt möte i Grand Hôtel's stora sal i Stockholm. När detta läses, har mötet redan gått af stapeln — tisdagen den 29:de april var den utsedda dagen — men huruvida några medlemmar af Ungsvenska förbundet därvid infunnit sig veta vi ej nu, då tidningens pressläggning gör att det tryckes innan mötet varit, men man torde ha skäl att betvifla, att så blef förhållandet, då nämnda förbund genom tidningarna förklarar sig ämna hålla sig till sitt eget planerade möte — där troligen diskussion icke kommer att ingå i programmet.* Åtminstone kan man mycket väl draga denna slutsats af hvad som från förbundets sida redan förekommit.

Huru härmed går, får emellertid framtiden utvisa, det är i hvilket fall som helst icke L. K. P. R., som förlorar någon prestige på att Ungsvenska förbundet ej vill upptaga den af densamma erbjudna diskussionen om kvinnans politiska rösträtt.

*) Som tidningen lägges i press, når oss underrättelsen att Ungsvenska förbundet utlyst ett möte samtidigt med L. K. P. R:s.

Fredrika-Bremer-statyfonden. Flera af de kvinnoföreningar i landsorten, till hvilka statykommittén vändt sig med listor, ha visat ett glädjande intresse för saken. I Arvika ha sålunda, för att nämna några exempel, därvarande afdelning af F. K. P. R., Fredrika-Bremer-Förbundet, Hvita bandet och K. F. U. K. gemensamt tagit initiativet till en konsert, hvars till 165 kr. uppgående behållning öfverlämnats till fonden. I Göteborg ha genom Sällskapet Iris insamlats 410 kr.

Prenumeration å DAGNY sker såväl i landsorten som i Stockholm å närmaste postanstalt eller bokhandel.

Kvinnan i det gamla Babylonien.

Som N:r 91 i serien Studier fra Sprog- og Oldtidsforskning, som det Philologisk-historiske Samfund i Köpenhamn ger ut, har C. W. Westrup publicerat en intressant framställning af rättsförhållandena i det gamla Babylonien. Det är till tiden omkring 2,000 år före Kristus, som han går tillbaka, till Hammurabi, den sjätte regenten af den första västsemitiska dynastien, den babyloniska statens egentliga grundläggare. Stat och Borger i det gamle Babylonien kallar han sin skrift, och i inledningen redogör han för det 1901—1902 gjorda upptäckande fyndet af Hammurabis lagar, hvilka på ett så fylligt och åskådligt sätt komplettera bilden af det gamla Babyloniens samfundsförhållanden och rättslif. "Frem i Dagens Lys", skriver han, "traadte her et Statsamfund, som for over 4,000 Aar siden allerede havde en betydelig Kultur bag sig og havde naaet en Retsudvikling, der kan sidestilles med — og i visse Retninger endog kan siges at have overgaaet — Grækenlands og Roms".

Af särskildt stort intresse för oss är att aktge på den ställning kvinnan intog enligt dessa lagar och förordningar, och vi tillåta oss att ur Westrups broschyr anföra det viktigaste därom.

Kvinnan var erkänd som själfständig personlighet med själfständig rätt. Hennes ställning inom familjen var ej så underordnad, som till en tid antogs. Visserligen hade hufvudern såsom familjens öfverhufvud enligt lagarna en nästan oinskränkt makt och myndighet, således också öfver hustrun, men hustrun aktades och ärades såsom mannens medhjälpare och barnens moder.

Polygami förekom blott under alldeles särskilda betingelser och undantagsvis. I regel hade en man endast en laglig hustru. De två tillfällen, som gaf mannen rätt att taga ännu en äkta hustru, var om hans första hustru blifvit rättsligt öfverbevisad om att ha försummat sitt hus och sin man eller om hon fått en obotlig sjukdom. I det första fallet kunde mannen antingen förskjuta henne utan att gifva henne något vederlag eller också behålla henne som slafvinna, i det senare fallet var han skyldig att bygga ett hus åt henne och gifva henne ett underhåll; i bägge fallen hade han, såsom nämnts, rättighet att taga ännu en laglig hustru.

En medhustru (sugitu) kunde emellertid förekomma under andra förhållanden, men rätten därtill var starkt begränsad. Liksom andra orientaliska folk ansågo babylonierne det för en olycka att dö barnlösa, och hustruns barnlöshet kunde af denna grund gifva mannen rätt att lefva tillsammans med en annan kvinna. Dock kunde mannen ej utan vidare taga en medhustru. Om den barnlösa hustrun själf gaf sin man en slafvinna för att denna skulle föda barn åt honom, hade han inte rätt att taga en medhustru. (Man påminne sig berättelsen om Sara och Hagar.) Underlät däremot hustru-

run att gifva mannen en slafvinna, hade han enligt lagen rätt att införa en medhustru i hemmet.

I det inbördes förhållandet mellan medhustrun och hustrun beskyddade lagen hustruns personliga rätt. Medhustrun var visserligen fortfarande en fri kvinna, födde hon barn voro de likställda med hustruns barn, och hennes egendomsrättsliga ställning i händelse af skilsmässa eller mannens död var äfvenledes lika med hustruns, men personligen var hon denna underordnad. Hon skulle passa upp henne och göra henne vissa tjänster, som voro genom kontrakt fastställda. "Iltani skall tvätta Taram-Sagilas fötter", heter det i ett kontrakt, "och bära Taram-Sagilas stol till temp'et. Och 10 mått mjöl skall hon mala och baka". Hon skulle förströ och muntra henne och dela hennes sinnesstämning. "Är Taram-Sagila retlig och misslynt, skall Iltani också vara retlig och misslynt. Är Taram-Sagila förnöjd och glad, skall Iltani också vara förnöjd och glad." Hon var tvungen att ära hustrun och visa henne lydnad, var hon olydig, kunde hustrun brännmärka henne och sälja henne som slafvinna.

Hvad föräldramyndigheten beträffar hade fadern och modern rättsligt taget samma bestämmanderätt öfver barnen. Kontrakten visa, att modern lika så väl som fadern kunde ingå förpliktigande rättshandlingar å barnens vägnar. Att det faktiskt i regeln var fadern, som utöfvade föräldramyndigheten, får man väl dock antaga. Efter mannens död blef hustrun kvar i hemmet. Hon var då familjens öfverhufvud och barnens uppfostrare. Det var då hon som — möjligen i samråd med de äldsta barnen — hade att bestämma öfver alla familjens personliga förhållanden. Men hon hade också rätt att draga sin väg — då medtagande sin hemgift — och ingå nytt äktenskap.

Egendomsrättsligt intog hustrun en ganska själfständig ställning. Hemgiften, som hon medförde i boet, var hennes personliga egendom. Endast så länge äktenskapet bestod, hade mannen en viss nytjanderätt öfver den. Dog mannen, kunde hustrun, såsom nyss nämnts, taga ut sin hemgift ur boet. Dog hustrun, tillföll hemgiften hennes barn. Inträffade skilsmässa, gafs hemgiften tillbaka till hustrun. Endast om hustrun begått äktenskapsbrott, förlorade hon sin rätt till hemgiften. Mannen kunde lagenligt gifva hustrun en gåfva, ett jordstycke, ett hus, en slaf, husgeråd. Dessa gåfvor blefvo hustruns särskilda egendom, liksom den morgongåfva (nudunnu), som mannen vanligen gaf sin hustru. Öfver dessa ägodelar kunde hon ensamt bestämma, såsom till hvilken af hennes söner de skulle gå vid hennes död. Var ett skriftligt gåfvobref upprättadt, kunde barnen ej efter mannens död komma åt gåfvan. Hustruns egendomsrätt blef dock något begränsad af släkrens rätt. Om hon efter mannens död öfvergaf hemmet, skulle gåfvan öfvergå till sönerna. Och detsamma tycktes vara tillfället om äktenskapet upplöstes genom skilsmässa.

För att äktenskapet skulle vara rättsgiltigt kräfde lagen, att det skulle finnas ett lagenligt upprättadt, skrift-

ligt kontrakt. "Om någon tar en hustru, men icke avslutar kontrakt med henne, är hon icke hans hustru." Ett funnet äktenskapskontrakt har följande lydelse: "Ahhu-ajabi, Innabatums dotter, har Innabatun, hennes moder, gifvit Zukalija till äkta. Öfverger Zukalija Ahhu-ajabi, skall han gifva henne i ersättning en mina silfver. Är Ahhu-ajabi otrogen mot Zukalija, skall hon nedstöras från tornet. Så länge Innabatun lefver, skall hon mottaga underhåll af Ahhu-ajabi. När Innabatun är död, skall ingen ha något kraf på Ahhu-ajabi. Vid Samas, Marduk och (kung) Sabium svuro de att icke vilja ändra detta kontrakt (7 manliga och 16 kvinnliga vittnen)."

Hustrun kunde få infördt i kontraktet, att hon med sin egendom ej var ansvarig för den skuld mannen gjort före äktenskapets ingående. För skuld, som den ene eller den andre råkat i under äktenskapet, voro båda solidariskt ansvariga.

Tidigare hade mannens rätt till skilsmässa varit obegränsad, men på Hammurabis tid gjordes häri väsentliga ändringar. Mannens rätt blef afsevärdt inskränkt, och det öppnades möjlighet för hustrun att under vissa förhållanden få skilsmässa genom dom.

Hustrun hade full rätt att fordra skilsmässa, om mannen utan laglig orsak öfvergifvit sitt hus, om han blifvit landsförvist eller flyktat. Hade mannen blifvit tillfångatagen af fienden, hade hustrun blifvit i så fall rätt att ingå nytt äktenskap, om hon i hemmet saknade det nödvändigaste till livets uppehälle. I motsatt fall måste hustrun vänta på sin man och vara honom trogen. Hustrun kunde vidare kräfva skilsmässa, om hon kunde bevisa inför rätten, att mannen, utan någon skull från hennes sida, hade upphämt samlefnaden och var henne otrogen eller att han hade groft kränkt henne. Slutligen kunde hustrun fordra att äktenskapet upplöstes och vända tillbaka till sitt föräldrahem, om mannen under det att hon var sjuk tog en annan hustru.

Den gifta kvinnans individuella rätt i det gamla Babylonien var således genom lag och sedvänja på många sätt skyddad. Rättsligt hade hon en helt anorledes själfständig ställning än den israelitiska hustrun, som betraktades som mannens egendom, och hon hade socialt taget en långt friare ställning än den orientaliska hustrun i allmänhet, den kunde bland forntidens folk endast förliknas med den romerska matronans. Men till och med jämförd med den romerska rättsordningen, betecknar den babyloniska rättens bestämmelser i fråga om kvinnan en långt mera framskriden social och rättslig kultur.

Den ogifta kvinnan synes haft fullt samma ställning som mannen. I sin faders hus var hon liksom sonen underkastad faderns myndighet.

Enligt lagarna var dottern arisberättigad, såvida fadern ej gifvit henne någon hemgift. Af kontrakten ser man emellertid, att icke alltid den mottagna hemgiften uteslöt dottern från att ärfva, och likaså — omvänt — att den ogifta dottern, som tagit arf efter fadern, ej därför var utesluten från att af bröderna erhålla hemgift, om hon senare ingick äktenskap. I regel stannade dot-

tern i hemmet, tills hon gifte sig, men det var ej heller alldeles ovanligt, att den vuxna dottern lämnade hemmet och med faderns hjälp skaffade sig en egen, själfständig existens.

Äfven utan att det var fråga om giftermål hände det att fadern understundom gaf sin vuxna dotter en större gåfva, ett hus, ett stycke jord med tillhörande slafvar, en summa reda pengar, en slafvinna, husgeråd eller något liknande. Dessa gåfvor voro dotterns fria egendom, och den ogifta kvinnan kunde göra med dem hvad hon ville. Hon kunde sälja, utlåna, bortskänka eller bortpanta dem. I kontrakten se vi också, att den ogifta kvinnan på egen hand afslutar alla slags rättshandlingar: beviljar penninge- och sädeslån, hyr slafvar, hus och lador, öfvertager skuld och arrenderar jord. Och hon för själf sina processer inför rätten. Hon synes ha full rättighet att fritt förfoga öfver sin egendom. Det tyckes som om det var gåfvorna, som ofta satte den ogifta kvinnan i stånd att drifva omfattande praktisk verksamhet, handel, penningaffärer eller annat dylikt.

Katederblommor åt kvinnorna.

Förr, som nu, fanns det de som motstodo försök af kvinnor att vinna likställighet med män, och de, som nu opponera mot kvinnors sträfvan att skaffa sig politisk rösträtt, finna måhända, att deras företrädare, som opponerade mot kvinnors sträfvan att skaffa sig vetande på olika områden, äro rätt så löjliga.

Jag finner det, och en liten och ofullständig blom-plockning på de vise männens yttrandefält är icke olämplig.

Den tyske historikern Niebuhr ansåg, att en flicka, som fått god uppfostran, visste för mycket. Den engelske teologen dr Channing ansåg, att kvinnor "glömde sitt köns finhet, då de talade om teologi". Lessing sade: "den kvinna, som tänker, är löjlig, liksom den man, som sminkar sig." Irländaren dr Maginn yttrade däremot helt vänligt, att han "tyckte om att höra några förnuftiga ord af en kvinna, de kommo så oväntadt, alldeles som en papegojas tal." Den store Voltaire uttalade som ett axiom att "idéer äro som mustascher, kvinnor och unga män ha inga sådana!", och de högsta loford abbé Choisi kunde tilldela en beundrad dam, hertiginnan de Fontanges, var, att "hon var vacker som en ängel och dum som en gås."

Ellen Wester.

Prenumerera på DAGNY!

Hemmet i Spånga.

Vi voro några goda vänner här i Stockholm, som en dag förliden november månad med järnväg reste ut till Hemmet i Spånga för att vara med om firandet af en Gustaf Adolfs-fest. Sedan vi vandrat genom det lilla samhällets gator, sågo vi snart en stor hvit byggnad lysa genom furuskogen på en höjd. Det var Hemmet. En utsänd vägvisare med lykta i handen var oss till mötes och visade oss vägen uppför backarna, och snart stodo vi framför det upplysta huset. Vi kommo in i en ljus hall och möttes där af ställets värdinna, syster Hanna Geijer, som bjuder oss på kaffe i sitt hemtrefliga rum, och vi prisade det hembakade brödet.

Så gå vi in i samlingsalen, där stora bord med äpplen och andra godsaker dagen till ära stå uppdukade. Gustaf Adolfsdagen är hemmets största festdag. Snart kommer sångkören in, en skara flickor i trefliga — icke uniformerade — dräkter; en af dem anför sången med en min så viktig och allvarlig, som vore hon en orkesteranförare, och vi få höra den ena vackra fosterländska eller religiösa sången efter den andra. Så begynner trakteringen; flickorna gå omkring och servera och se glada och välmenande ut. Då jag varit så lycklig att vara därute flera Gustaf Adolfsdagar, blir jag af de äldre flickorna hälsad som en gammal vän och bekant.

Det är nästan omöjligt att begripa, att detta hem är "Hemmet Fristad", som enligt dess stadgar har att "till nyttiga samhällsmedlemmar uppfostra unga kvinnor, som fört ett sedeslöst lif". Att dessa unga människor, som se så snälla och glada ut, varit hvad vi kalla "fallna kvinnor", att de haft med polis och inskrifningsbyrå att göra är obegripligt. De se ju nästan ut som de äldsta flickorna i ett barnhera — naturligtvis gifves det undantag, och dessutom, feststämning och glädje förgylla ju alla förhållanden här i lifvet. — Så får man också komma ihåg, att alla dessa flickor vi nu se, gått igenom det s. k. upptagningshemmet. Men säkert är, att man här har de vackraste och tydligaste bevis på hvad "omplantering" af ett stackars vilsekommet människobarn kan åstadkomma. Och denna omplantering är så god och sund. "Syster vill oss så väl", säga flickorna, och hvad som synes mest röra dem är det förtroende hon visar dem. "Tänk, att syster litat så på oss", sade en flicka.

Naturligtvis hålles på Gustaf Adolfsdagen ett litet föredrag, och ett uppmärksammare auditorium kan man ej få. Vid dessa fester komma flera af hemmets forna lärjungar (jag kan ej kalla dem annat) som gäster. Flera af de forna flickorna ha blifvit gifta med hyggliga, arbetsamma män och komma nu på besök med man och barn.

Detta minne af en Gustaf Adolfsdag är upptecknad för att hos Dagnys läsare fästa uppmärksamheten vid och intresse för Hemmet. En liten publikation: Hemmet Fristad och dess verksamhet. En redogörelse af Anna Höjer, har nyligen utkommit och finnes att tillgå för 50 öre i bokhandeln. Vi få i den lilla boken reda på hur hemmet uppkom-

Pellerins Växt-Margarin

ersätter det finaste mejerismör.

mit och huru det skötes. Det är under flitigt och regelbundet arbete i kök och tvättstuga, vid symaskinen och i väfkammaren och om sommaren ute i den stora trädgården, som "omplanteringen" sker. Vi få också bland annat i fru Höjers bok veta, att hvarje flicka har sitt eget lilla rum (som hon med glädje visar); där kan hon hvila och taga reda på sig själf, detta forna gatans barn. Som sagdt, det är för att fästa uppmärksamheten på fru Höjers varmhjärtade och förträffliga lilla bok, som dessa rader kommit till. Hemmet behöver vänner och hjälpare.

Lilly Engström.

De gamlas dag.

Den oförtröttliga styrelsen för De gamlas dags förening har uppgjort sin plan huru den till hösten skall ordna sin "dag" för att få ett välbehöfligt bidrag till föreningens verksamhet. Den går ut på att göra en amatörutställning i Stockholm af konst och konstslöjd. Styrelsen resonerar som så, att det finns en mängd personer, som besitta konstnärlig begåfning på något hithörande område, det må nu gälla målning, skulptur, träsnideri, handarbeten eller något annat, men som af en eller annan orsak icke låta sina talanger komma till synes utom den trängre familje- och vänskapskretsen. Till alla dessa ännu okända konstnärer, icke blott i Stockholm utan öfver hela landet, riktar nu föreningen en uppmaning att träda fram och hvar i sin mån bidra till utställningen i hufvudstaden i höst. Det är alltså något i samma väg som den mycket guterade dockutställningen för två år sedan, som planeras. Och nu likasom då är det meningen att på ett eller annat sätt, under hand eller genom tombola, realisera de föremål som benäget öfverlämnas som gåfva.

Föreningen är förvissad om att denna amatörutställning — den första i sitt slag i Sverige — skall omfattas med lifligt intresse. En särskild vädjan riktas till damerna, af hvilka de flesta, om endast viljan är god, kunna åstadkomma något handarbete värdt att upptagas på utställningen.

För den händelse utställningen, såsom man hoppas, kommer till stånd, har kronprinsessan ställt i utsikt att bli dess beskyddarinna.

Då utställningen är ämnad att hållas redan i höst, uppmanas de som äro villiga att deltaga att snarast möjligt insända anmälan jämte uppgift om ungefärliga arten och beskaffenheten af hvad som skall utställas till

fröken Gerda Rydgren, Narvavägen 29,
Stockholm (A. t. 26274),

eller till någon af öfriga ledamöter i föreningens styrelse, nämligen

pastor primarius J. F. Håhl, viceamiral C. Olsen, bankkassör F. Ottergren, grosshandlarna E. Thulin och O. Björkman, vice auditor C. Juhlin-Dannfelt, löjtnant C. Hjorth, fattigvårdsinspektören A. Lindblom, direktör F. Rosin, registrator H. Salomon, öfversten greve C. E. Taube och grevinnan Anna Ruuth.

Turkinnan.

När vi läsa om den blodiga kampen mellan folken i Balkankriget, fråga vi oss ovillkorligen hvilken roll kvinnorna därvid spela?

Vi se oss omkring efter den turkiska kvinnan, som tillbragt så många århundraden i dof stillet bakom de trånga haremsgallren. Har väl hon, liksom Balkanfolkens kvinnor, sin andel i sitt fäderneslands öde?

Underrättelser ha kommit om att äfven de turkiska kvinnorna i Konstantinopel börjat taga liflig del i det politiska lifvet och att de bildat patriotiska kvinnoöreningar, där framgångsrika insamlingar för en kvinnornas gåfva till nationen igångsatts. I hvilket fall som helst kommer denna hjälp bra nog sent; den kan möjligen bidra till att lindra fosterlandets sår men kan icke skaffa det ett nytt värn. Om Turkiet förblöder, så är i flera afseenden den ställning, som den turkiske mannen gifvit kvinnorna, skuld därtill. Det sedan långt tillbaka fortgående förtrycket har gjort turkinnan till en svag varelse, ur stånd att föda starka söner och icke mindre ur stånd att uppfostra dem.

Den för profetens fanatiska döttrar föreskrifna afspärrningen bakom haremsgaller och slöjor, hvilken skulle värna turkinnans dygd, fann en beredvillig sanktion hos den turkiske mannen, som på detta sätt trodde sig bäst skydda sina rättigheter. Men den gjorde kvinnan till mannens slafvinna och hennes energi gick förlorad genom att hennes viljekraft aldrig fick komma till användning.

En i kriget utsänd Rödakorssyster, som på sjukhuset kom i beröring med turkiska kvinnor, fäl'er följande omdöme om dem: Med all sin goda vilja visade sig de turkiska damerna fullkomligt omöjliga, och deras kunskap i rent praktiska ting var ytterligt bristfällig. Det tog veckor och månader, tills vi kunde bringa dem äfven de enklaste handgreppen. För det mesta sutto de rökande och skvallrande tillsammans.

Samma sjuksköterska berömde den stora anspråkslösheten, enkelheten och lugnet hos de sårade turkiska soldaterna, som hon hade att se till; och äfven detta drag hör hit, dessa tysta, anspråkslösa människor, som så tålmodigt låta skjuta sig till döds, äro barn till de milda, tåliga, osjälständiga kvinnorna. En dam, som rest mycket i Orienten, berättade för mig, att de turkiska barnen, som resa tillsammans med sina mödrar i damafdelningarna på de turkiska järnvägarna, ha ett påfallande stilla och behagligt sätt, då däremot armeniskornas barn genom sin påflugnet äro mycket besvärliga för medpassagerarna.

Turkinnornas dygder böra ej förringas. Genom sitt tillbakadragna lif ha de bevarat mycken renhet och kyskhet, mildhet och godhet, men alla själens starka krafter ha undertryckts genom deras förvända lefnadsförhållanden, gått öfver i ofruktbar längtan och indolens.

Jag har nyligen talat med en turkinna, som jag rådde genom en tillfällighet. Hon hade kommit till Berlin som flyktning från Konstantinopel, hjälplös, utblottad

Arbeta för Dagny

genom att gynna dess annonsörer

på allt, ehuru hon, som hennes pass utvisade, var dotter till en bej och nièce till en för sitt hjältemodiga försvar af Konstantinopel mycket omtalad general.

Hon hörde till de emanciperade turkinnorna; hon hade tidigt lämnat sitt fädernesland, hade studerat målarkonsten i Tyskland och hade efter en lång bortovaro tillfälligtvis återvänt till Konstantinopel för att utföra ett konstnärligt uppdrag. Det rörde sig om en bejs villa, hvars väggar hon skulle måla. Ett och ett halft år räckte arbetet och var i det närmaste fullbordadt när kriget bröt ut. Bejen måste ut i kriget, och så hörde man ej vidare af honom. Antagligen hade han fallit redan i en af de första fäktingarna. Regeringen lade beslag på den herrelösa villan och gjorde den till kaserne; ett kompani soldater drog in i den. På det härliga mosaikgolvet, som kostat flera hundratusen francs, tände soldaterna upp eldar att koka sina måltider vid, och i konstnärinnans just fullbordade freskomålningar drefvo de in tjocka träpinnar att hänga upp sina tornistrar på. Målarinnan insåg, att hon inte kunde stanna längre och att hon inte kunde räkna på att få någon betalning för sitt arbete. Hon fruktade äfven för sitt lif, sedan soldaterna mördat en frånvarande turkisk officers fru och barn, hvilka voro kristna; hon hörde deras ångestskri upp i sina rum. I natt och mörker gaf hon sig därifrån för att söka hjälp hos gamla vänner i Tyskland.

På sitt fosterlands framtid såg denna fru mycket pessimistiskt. Hon fruktade, att styrkan af ungturkarnas reformidéer ej skulle vara tillräcklig för att genomsyra fördomarnas sega massa och förjaga en djupt rotad slentrian, att den ädla men degenererade turkiska rasen ej skulle kunna väckas till nytt lif. — Vi kunna ej bli starkare, sade hon, så länge den turkiska kvinnan i sin make endast ser sin herre. Är han god mot henne, så kan hon, medan han intar sin måltid, få stå bakom hans stol med korslagda armar; när han är mätt och stiger upp, kan hon få intaga hans plats vid bordet. Är han återigen onådig, måste hon bära ut resterna af måltiden och får då sätta sig utanför i något hörn och inmundiga dem. Hos oss, fortfar hon, kallar sonen ej ens den som födt honom för moder, utan han talar blott om sin faders hustru. Mödrarnas inflytande på barnens uppfostran är under sådana förhållanden naturligt nog högst ringa. Gossarna tagas tidigt från harem, och flickorna måste beslöja sig vid en ålder af tolf år och blifva då helt och hållet skilda från gossarna. I allmänhet gifta flickorna sig vid fjorton års ålder; jag själf blef förlovad redan vid tolf år. Min äktenskapshistoria är mycket sorglig, motivet till förbindelsen var ej böjelse utan hat. Om kärlek i västeuropeisk mening kan det hos oss öfver hufvud taget ej vara tal, då de unga aldrig se hvarandra före bröllopet. Giftermålet avslutas af vederbörandes föräldrar, oftast med tillhjälp af äktenskapsmäklerskor, genom hvilkas skildring brudgummen och hans moder få tillnärmelsevis reda på brudens utseende. Min make, en tjänsteman i framskjuten ställning, gick direkt till min fader och anhöll om

min hand, hvilket ögonblickligen beviljades honom af min häraf smickrade fader. Min goda, mycket intelligenta uppfostrarinna, en schweiziska, kom upplöst i tårar till mig och förkunnade mig min dom. Själf var jag för mycket barn för att klart fatta mitt öde och tröstade mig med att min lärarinna lofvade att följa mig till mitt nya hem.

Det är icke bruk i Turkiet — icke ens bland de förnämre — att gifva dottern hemgift. Däremot ger den unge maken sin hustru en större penningssumma som gåfva. Denna summa delas i tre delar. Den första delen erhåller den unga frun på sin bröllopsdag, den andra vid sin första sons födelse, den tredje delen vid en eventuell skilsmässa. Då min make på bröllopsdagen, sedan jag flyttat in i hans hus, öfverlämnade denna gåfva, meddelade han mig de skäl, som gjort att han ingått äktenskap med mig. Utan att lyfta på min slöja, hvilket i förbigående sagdt är den största skymf, som kan vederfaras en turkisk fru från hennes makes sida, yttrade han följande till mig: Jag begär er inte, Hanum, och endast för att det hela skall se bättre ut, behåller jag er under sex veckor i mitt hus. Jag har gift mig med er för att hämna mig på er broder. Som ni nog vet, är han min politiska motståndare. En dag ropade han hänfullt till mig: Allt kan du få, endast inte min syster! Näväl, slutade han med ett elakt leende, nu har jag er och är hämnad. Härmed gick han sin väg.

Hade jag icke haft min trogna lärarinna med mig, så hade jag väl dött af skam öfver denna oförtjänta smålek, ty det skulle icke bli ett vänligt välkommen som väntade mig vid min återkomst till föräldrahemmet. Min lärarinna visste att trösta och lugna mig.

Min make höll ord, han gjorde inget närmande, och så fort de sex veckorna voro till ända, gaf han mig ett skrin med penningar och förkunnade skilsmässan. Jag vände inte tillbaka till mina föräldrar. Redan samma dags eftermiddag inskeppade vi oss på en österrikisk ångare. Så snart vi kommit ombord, gingo vi ned i våra hytter, dit vi förut sändt våra koffertar. När vi nästa morgon visade oss på däck, voro vi hvad klädsel och manér beträffar förvandlade till västeuropeiskor. Min lärarinna följde med mig till München, där hon fullbordade min uppfostran. Jag gällde för hennes fosterdotter. Under åtta långa år fick jag glädja mig åt hennes beskydd, och jag har fått röna vida mera kärlek från hennes sida än af min köttsliga moder, oändligt mycket har jag henne att tacka för.

Jag blef kristen och studerade målning i München. Senare bodde jag för det mesta i Italien, mina föräldrar har jag aldrig återsett. Och så nu, efter många år, dref mig hemlängtan tillbaka till mitt land; jag hoppades att där kunna vinna ära och rykte; nu har jag måst vända åter, utarmad och sjuk, med den sorgliga insikten att vårt stora folk räddningslöst går mot sin undergång. Likasom deras föda är alltför söt och kraftlös, äro mänskorna alldeles för slappa och energilösa för att kunna taga upp kampen i det moderna lifvet. De läg-

re klassernas kvinnor arbeta väl flitigt, därtill tvungna af omständigheterna, men de högre klasserna ha genom sitt overksammas lif bakom haremsgallren blifvit svaga och ynkliga varelser, af hvilka ingen förnyelse af nationen är att vänta.

Så långt turkinnan. Från annat håll ha väl uppgifter kommit, att äfven i Turkiet finns en kvinnorörelse, för hvilken en Mirhi Nissa nämnes som ledare. Hon hör utan tvifvel ha vunnit anhängare, ty genom tyska och franska lärarinnor ha sedan länge moderna idéer utbreddes i de förnämna turkarnas harem, och där ha dessa intelligenta, genombildade kvinnor uppvuxit, hvilka så sympatiskt skildrats af Pierre Loti och som känna de dem påtvungna bojorna dubbelt förhatliga. Efter den första revolutionen tog sig denna rörelse ett kraftigt uttryck utåt genom grundandet af en tidning, bildandet af kvinnoföreningar och öppnandet af en studieanstalt för unga flickor. När emellertid några turkinnor vågade att vid sina bröders sida gå obeslöjade genom gatorna, blefvo de lynchade af den fanatiska pöbeln.

För kvinnorna af småborgare- och bondeklassen står afslöjandet af ansiktet som den gröfsta osedlighet, och det kommer att på denna punkt behövas en lång öfvergångstid, en grundlig reformering af Is'lam, innan kvinnorna kunna befria sig från det hämmande bandet. Men man kan ju verkligen anse, att i en tid, då kinesiskorna upphöra med det tusenåriga bruket af förkrympta fötter, borde också turkinnorna kunna vara färdiga med sina slöjor och burnuser.

Bland Balkanfolken, bulgarer, serber och greker, har kvinnorörelsen på de senaste åren gjort utomordentligt stora framsteg. Kvinnorna ha mognat till en själfständighet, som särskildt nu under krigstiderna har burit goda frukter. Grekinborna ha ordnat sjukvården på ett förträffligt sätt; de serbiska kvinnorna ha visat sig särdeles lämpliga som lärarinnor, läkare och i tjänstbefattningar, och ett bevis på erkännande, som serbiskorna äro mycket stolta öfver, är det faktum, att man i Belgrad helt och hållet öfverlätit ordnandet af fattigvården åt kvinnorna. Bulgariskorna ha på ett förtjänstfullt sätt skött en mängd uppdrag, som lämnats lediga genom att männen måst draga i fält; till och med gatuhållningen i Sofia har uppehållits af kvinnor, då det saknades manlig hjälp därtill.

Men först när ledarinnorna för den turkiska kvinnorörelsen äro starka nog att väcka upp sina medsystrar ur den försoffade letargi, hvori tradition och kult försänkt dem, är det att tänka på en pånyttfödelse för Turkiet. Ty ett folks kulturståndpunkt bestämmes icke numera af männen allena, kvinnorna ha lika stor andel däri.

(Efter Anna Plathow i *Frauen-Rundschau*.)

Annonsera i DAGNY!

PLATSSÖKANDE.

(Platssökande få sina annonser införda i Dagny för halfva priset eller 7½ öre pr mm.)

I större hushåll

(30-100 pers.) där tillfälle gifves att under en god husmoders ledning få lära matlagning, saftning, syltning och konservering riktigt grundligt, önskas plats som köksbiträde fr. den 15 maj. Goda betyg fr. föreg. platser. Har genomgått husmodersskola. Svar t. Elna Dacke, Bergkvara.

En tyska,

21 år, som har gått igenom Kindergården och är musikalisk, önskar plats i svensk familj, där barn finnas. Helst i Stockholm till 15 maj eller 1 juni. Svar till "G. R. 16", Lübeck, Tyskland, hauptpostlagernd.

Lärrinna,

som genomgått högre lärarinne-seminarium och vistats i Frankrike, Tyskland och England, önskar till hösten plats som guvernant. Undervisningsvan. Goda rek. Svar till "Lärrinna", Svenska Dagbladets kont., f. v. b.

Två lärarinnor

önska under sommaren plats i någon större prästgård eller herrgård. Äro kunniga i alla hushålls göromål. Någon lön önskas. Svar till "Pålitliga", Mörnsil, p. r.

Ung svenska

som från barndomen vistats i England och Skottland, önskar plats i familj för engelsk konversation eller att medfölja på resa till nämnda länder. Svar till "May", Hernösand, p. r.

En bildad flicka,

enkel, lugn och sansad söker plats i fin, välsituerad familj, helst på större gård. Fullt hemma i värden om ett bättre hem. Svar till "Samförstånd", Sv. Telegramb., Örebro.

Småskollärrinna

önskar under sommarferierna komma i god landbrukarefamilj för att lära hushåll. Villig att läsa med nybörjare. Svar till "Sommarferier", Säffle, p. r.

Ferieplats.

Studentska, fil. stud., som vistats 3 månader i Tyskland och som undervisat barn förut, önskar under sommarmånaderna plats som lärarinna el. dyl. Svar till "K. E.", Uppsala, p. r.

LEDIGA PLATSER.

Vid Uppsala Enskilda Läroverk

(Högre samskola) är en befattning som lärarinna i teckning ledig till nästa läsår. Tjänstgöring minst 20 t.r. Lön och pensionsbidrag enl. lag. Ansökningar, som böra vara insända senast den 15 maj, ställas till Styrelsen för läroverket och adresseras till undertecknad.

Josef Liljeblad, rektor.

Fyra ordinarie folkskollärrinnebefattningar

inom Solna församling kungöras härmed till ansökan lediga inom 60 dagar från första kungörandet häraf i Post- och Inrikes tidningar. Grundlön 1,033,33 kr. med tre ålderstillägg samt ersättning för bostad och vedbrand.

Solna och Tomtebodan den 9 april 1913.

Skolrådets ordförande.

En fast småskollärrinnebefattning.

vid Jösefors bruk i Arvika landsförsamling är att söka före den 15 maj innevarande år. Lön enligt lag. Bostad in natura med vattenledning och elektriskt ljus utan afgift. Platsen tillträdes den 1 juli d. å. Adress: Skolrådet i Arvika landsförsamling, Arvika.

Ordinarie lärare- eller lärrinnebefattningen

vid Kivsta fasta folkskola (litt. E) i Kila församling af Västmanlands län kungöres till ansökan ledig hos Kila skolråd (adr. Sala) inom sextio dagar från denna kungörelses införande första gången i Post- och Inrikes tidningar. Lön enligt lag. Fruktträdgård. Skolhuset beläget i folkrik trakt. Meningen är, att nytt, tidsenligt skolhus skall med första byggas, då både manlig slöjd och fortsättningsskola upptagas. Barnantalet omkring 30.

Skolrådets ordförande.

Ordinarie lärare- eller lärrinnetjänsterna

vid Ulebergs och Hunnebostrands fasta folkskolor sökas inom 60 dagar. Skolorna hafva ett centralt läge med goda ångbåtskommunikationer och daglig post. Lönen utgår med 100 kr. öfver den i lag fastställda. I Hunnebostrand skall i närmaste framtid uppföras ett nytt folkskolehus med 3 lärarbostäder, 3 lärosalar, centraluppvärmning m. m. I Uleberg är folkskolan välbyggd.

Ansökningar ställas till

Skolrådets ordförande,
Adress Tossene.

Husqvarna Symaskiner

Äro helt och hållet tillverkade inom landet, kunna i afseende på konstruktion, hållbarhet samt lätt och tyst gång icke blott mäta sig med utan öfverträffa äfven de bästa utländska samt äro oomtvistligen billiga i förhållande till sin kvalitet. Köp därför en

Husqvarna Symaskin.

Vid

Ateneum för flickor

i Stockholm, Stora Badstug. 28,
utbildas

- 1) Småskolelärarinnor,
- 2) Folkskolelärarinnor,
- 3) Skolkökslärarinnor.

- Prospekt på begäran -

(S. T. A. 317233.)

ROHTLIEB & COMP.

Innehafvare:

Öfversättarinnan Emilie Kullman.

Kontor:

Nybrogatan 26, Stockholm.

Prima Anthracit i olika krossningar.

Hushållskol, Cokes,

Marie-Briketter till billigaste priser.

Riks. Tel. 40 62. Allm. Tel. 78 39.

SAGA

Sveriges förnämsta skol- och premiebibliotek.
En-kronas-böcker för BARN och UNGDOM.

1. *Svenska Folksagor*, efter gamla folksagor berättade för barn af *Fridtjuf Berg*. Första samlingen. Med 86 teckningar af Elsa Beskow, Jenny Nyström och Edv. Forsström. Andra upplagan.
2. *Robinson Kruse*, af Defoe i ny svensk bearbetning af *Henrik Wrånér*. Med 116 teckningar af Gerda Tirén. Tredje upplagan.
3. *Tusen och en natt*, i ny svensk bearbetning af *Anna Wahlenberg*. Första samlingen. Med 53 teckningar af Louis Moe. Andra uppl.
4. *Onkel Toms stuga*, af H. B. Stowe i ny svensk bearbetning af *Amanda Kerfstedt*. Med 96 teckningar af Karl Aspelin. Andra uppl.
5. *Jorden rundt på 80 dagar*, fritt berättad efter Jules Verne af *Henrik Wrånér*. Med 48 teckningar af Edv. Forsström.
6. *Medeltidssagor*, berättade för ungdom af *H. Schüek*. Med 77 teckningar af Elsa Beskow.
7. *Svenska Folksagor*, berättade efter gamla folksagor af *Fridtjuf Berg*. Andra samlingen. Med 60 teckningar af Jenny Nyström, Viktor André och Karl Aspelin. Andra upplagan.
8. *Tusen och en natt*, i ny svensk bearbetning af *Anna Wahlenberg*. Andra samlingen. Med 62 teckningar af Louis Moe.
9. *Trojanska kriget*, forngrekiska guda- och hjältesagor, efter de homeriska sagorna berätt. af *Fridtjuf Berg*. Med 71 teckn. af Louis Moe.
10. *Gullivers underbara resor* till lilleputtarnas och jättarnas land. Efter J. Swifts berättad af *Hugo Gyllander*. Med 59 teckningar af David Ljungdahl.
11. *Styrman Hurtig*, fritt berättad efter Fr. Marryat af *Henrik Wrånér*. Med 59 teckningar af Nils Larsson. Andra upplagan.
12. *Franska Sagor*, efter Laboulaye och Perrault berättade af *Hugo Gyllander*. Med 59 teckningar af Jenny Nyström och Hilda Wahlström.
13. *Hunden Tipp och några andra djurhistorier*, berättade af *Henning Wendell*. Med 63 teckningar af Louis Moe m. fl.
14. *Den unge boerhjälden* af August Niemann. Strider, jakter och äfventyr i Transvaal. Fritt berättad af *Hugo Gyllander*. Med 63 teckningar af Carl Printzensköld. Andra upplagan.
15. *Gula Vargen*. En indianhistoria. Efter Anna Erslevs danska original i bemyndigad öfversättning af *Henrik Wrånér*. Med 41 teckningar af G. Stoopendaal.
16. *Booker Washington* och andra *Sagor och berättelser* af *Ellen von Platen*, *Maria Anholm*, *Hugo Gyllander*, *Henrik Wrånér* m. fl. Med många teckningar.
17. *Bröderna Grimms sagor*, berättade af *Hugo Gyllander*. Med 92 teckningar af Jenny Nyström, Gisela Trapp, Louis Moe m. fl.
18. *Hittebarnet*. Bearbetning efter Hector Malot af *Henrik Wrånér*. Med 37 teckningar af Karl Aspelin.
19. *Tomteberättelser* af *Henrik Wrånér*, *Amanda Kerfstedt*, *Aug. Bondeson* m. fl. Med 68 teckningar af V. André, Axel Kulle, Johan Tirén m. fl.
20. *Svenska Sägner*. Äfventyr och berättelser ur vårt lands häfder af *Hugo Gyllander*. Med 78 teckningar af Jenny Nyström, Edv. Forsström m. fl.
21. *Kapten Grants barn*. Efter Jules Verne berättad för Sveriges barn af *Anna Wahlenberg*. Med 45 teckningar af David Ljungdahl.
22. *Tomtesagor* af *Z. Topelius*, *Selma Lagerlöf*, *Helena Nyblom* m. fl. Med 80 teckningar af Albert Edelfelt, Edv. Forsström, G. Ankarcrona m. fl.
23. *Östan och Västan*. Sagor af W. Hauff m. fl., bearbetade af *Hugo Gyllander*. Med 49 teckningar af Brita Ellström, Ingeborg Udén och John Bauer.
24. *Selim och Kalula*. Bearbetning efter H. Stanley af *Henrik Wrånér*. Med 56 teckningar af Louis Moe.
25. *Tomtefars sagor* af *C. Adelsköld*, *Sigrid Elmblad*, *Anna Wahlenberg*, *N. P. Ödman* m. fl. Med 68 teckningar af Gust. Ankarcrona, Edv. Forsström, Ottilia Adelborg m. fl.
26. *Ja och Nej*. En samling sagor af *Helena Nyblom*. Med 57 teckningar af Ottilia Adelborg, John Bauer, Louis Moe m. fl.
27. *Två års ferier*, efter Jules Verne berättad af *Alfr. Smedberg*. Med 40 teckningar af Karl Aspelin.
28. *Silfvertornet* jämte andra sagor och berättelser af *Selma Lagerlöf*, *Per Hallström*, *Mathilda Roos* med fl. Med 54 teckningar af Gisela Trapp, D. Ljungdahl, Edv. Forsström m. fl.
29. *Riddarsagor*, efter G. Chauser och Arturssagorna m. fl. samlade och bearbetade af *H. & M. Hultenberg*. Med 42 teckningar af V. André m. fl.
30. *Vildmarkens sagor*, efter W. A. Fraser bearbetade af *Henning Wendell* och *Hugo Gyllander*. Med 40 teckningar af Louis Moe.
31. *I Hånslösa och Halmåkra*. Barnhistorier och folklifsskildringar af *Henrik Wrånér*. Med 50 teckningar af Brita Ellström m. fl.
32. *Diamantäpplet*. En samling folksagor från Flandern, Ungarn och Siebenbürgen, bearbetade af *Louise Zegolson*. Med 43 teckningar af Aina Stenberg.
33. *Buffalo Bill*. Efter öfverste William Codys Buffalo Bill och hans systers uppteckningar. Öfvers. o. bearbetad af *Hugo Gyllander*. Med ett 30-tal teckningar af D. Ljungdahl.
34. *Ädelstenen*. Legender, sagor och sägner af *Henning Wendell* m. fl. Med originalillustrationer af D. Ljungdahl m. fl.
35. *Barndomslandet*. Barndomsminnen af Jultomtens författare och konstnärer. Med deras porträtt och smärre teckningar.
36. *Från Bobinacks land*. En samling sagor och berättelser af *L. E. Björkman*, *Rosa Nordenskjöld* m. fl. Med originalteckningar af Aina Stenberg.
37. *Den siste Mohikanen*. Efter James Fenimore Cooper. Af *Hugo Gyllander*. Med originalillustrationer af D. Ljungdahl.
38. *Svanehvitt och Rosenröd*. En samling sagor af *Hugo Gyllander*, *Helena Nyblom*, *Henrik Wrånér* och *Ernst Lundqvist* m. fl. Med teckningar af Johan Tirén, D. Ljungdahl, Edv. Forsström m. fl.
39. *Mattias Sandorf*, efter Jules Verne bearbetad af *Alfred Smedberg*. Med illustrationer af Victor André.
40. *Japanska Sagor*. Samlade af *Ida Trotzig*. Med originalteckningar af Kionotu Okuno, O. Yapano och Lisa Berggren.
41. *Prinsen och Tiggargossen* af *Mark Twain*. Bearbetad af *Hugo Gyllander*. Med teckningar af Gerda Tirén.
42. *Sagospel* af *Helena Nyblom*. Med teckningar af Gerda Tirén.

Samtliga förestående böcker kosta hvardera i **pappband** endast 1 krona. Önskas de inb. i klotband, är priset 1 kr 25 öre pr ex. På särskild begäran kunna de erhållas i starka, pryddiga biblioteksband å 1 kr. 50 öre pr ex. Hvarje bok omfattar omkring 250 sidor och är rikt illustrerad. Innehållet är starkt och af kommitté af skolmän, hvaran garanti finnes, att böckerna utan risk kunna sättas i händerna på barn och ungdom. Bör därför finnas i alla skol- och sockenbibliotek. Flera af Sagadelarna användas som läseböcker i folkskolor och flickläroverk samt andra bildningsanstalter. För skol- och sockenbibliotek lämnas hög rabatt.

Rekvireras från **Svensk Läraretidnings Förlag, Stockholm C.**

A. B. Nordiska Kompaniet.

Textilafdelningen Thyra Grafström Stockholm.

Permanent utställning af färdiga och påbörjade arbeten samt material. Råd vid inredning af våningar m. m.

Undervisning

i Italiensk spets- och annan konstsöm.

Ständigt på lager därtill hörande material:

Svensk- Fransk- och Bömisk Spetsstråd.

- - - Rikt urval af Spetsmönster. - - -

Annonsera i DAGNY!

Göteborgs Kvinnliga Folkskoleseminarium.

(vid Sigrid Rudebecks skola.)

Tre-årigt. Sedan hösten 1912 särskild studentafdelning.

Prospekt på begäran.

STYRELSEN.

(Nord. A. B. 57520.)

Innehållsförteckning.

Dagens nummer innehåller:

Tersites' skägg.

L. K. P. R. och Ungsvenska förbundet.

Kvinnan i det gamla Babylonien.

Hemmet i Spånga. Af *Lilly Engström*.

Katederblommor åt kvinnorna. Af *Ellen Wester*.

De gamlas dag.

Turkinnan. Efter *Anna Plothow*.

Notiser.

**Prenumeration å Dagny sker å närmaste postanstalt
eller bokhandel.**